

המהפכה המינית בתיאטרון העולמי

הרגה את המין: הוא כבר לא מאגרה!

עות וההדחקות המיניות הרת-האסון, חלפה לנצח. במקומה השתלטה המהפכה הפרוידית-דיסטית, שהגשישה את תהליך ההכרה העצמי מית — מבפנים ומבחוץ — ואת החופש לנהוג כראות עיניו של כל איש. נכון, קיימים עדיין שטחים רבים, במישור הידיעה האנושית, שהם אפלים, לא ידועים, וזרועי סילופים. בחברה פתוחה כחברה המערבית של סוף שנות ה-60, שבה התחרות ואמצעי התיקשורת והפירסום יוצרים מתח עצבני מתמיד, אין להימנע מהגזמות וגסויות מועד עות לפעמים.

אבל זהו מחיר קטן, כדאי — וזמני: ככל שהמין חדל להיות נושא טעון חומרי נפץ, כן תשתלט האסתטיקה גם עליו. וככל שהתיאטרון ירבה במין, כן יוחש תהליך זה. עד שלבסוף — יגיע אפילו אלינו.

בסופו של דבר, נראה כי המין והעין רום יזכו לייצוג על הבמה בדיוק כמו שאר הנושאים המעניינים את הצופה.

מין

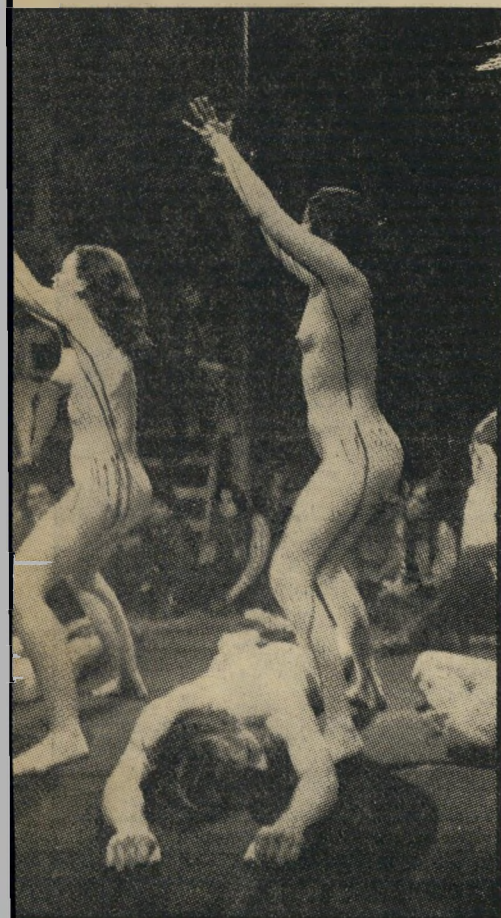
רק באיכות

אולם, התעניינותו של הצופה תיקבע גם לפי אותו קנה מידה: איכות. מין ועין רום לשמם כבר אינם מוכרים כרטיסים היום. הם עשויים להוסיף עניין למחזמר — בתנאי שהוא מלא קצב ולהיטים מוצלחים: להצגה — בתנאי שיש בה עלילה ועניין. דבר אחד ברור: מהפיכת העירום שהתחוללה בתיאטרון העולמי, השאירה עליו את חותמה לנצח. זהו תהליך שאין ממנו נסיגה. התקופה הויקטוריאנית, עמוסת הצנזר

בבעייה אופיינית התנסתה אם אמריקאית בפורטלאגר, אורגון, כאשר נכנסה לחדר של בתה בגיל הטיפשעשרה, גילתה אותה במיטה עם חברתה. השתיים ערכו ניסויים באהבה לסבית, כשעל השולחן לצד המיטה מונח ספר הוראות בנידון. הצד הפיקאנטי בסיפור היה, ששתי הנערות כלל לא היו נבוכות ממעשיהן. כאשר התפרסם הסיפור בעיתונים, הסביר את התופעה פסיכולוג ידוע: „רוב האנשים המודאגים מהתפורצות המין והעירום בסיפורות ועל הבמה — הינם מעל לגיל 30. הם זוכרים עדיין את רגשי האשמה שאספסום בילדותם, את כל מה שהיה קשור בנושא זה, והם נחושים עתה בהחלטתם להציל את ילדיהם. אלא שזה לא יצלח בידם — כי ילדיהם גדלים ללא כל רגשי אשמה דומים.“

וזהם גם שוררים

בש את בימות ברודוויי

חולים המראים משגלים נורמליים, הומוסקסואליים, את שאר האפשרויות הבלתיאפשריות ביותר. אחד החדשים הפופולאריים ביותר בניו-יורק נקרא ז'וק מוקדש בדיוק לזה! זמרי רוק מופיעים בעירום על נקליטיהם, ורקדניות חשופות שדיים הפכו כבר מזמן כן. החידוש האחרון, במועדוני השוליים שבסביבות ס' והוליווד, היא רקדניות מכוסות-חזה — אך חשוי טין מהחגורה ומטה.

ניסויים

באהבה לסבית

„ד'וניסוס 1969“

מחזהו הנצחי של איורופידס, מועלה בי גירסה מודרנית כמחזמר של עירום ומין.

„ההפסקה“

פרט זה משלב מישחקיילדים במישחקים מבוגרים יותר: אהבה, מין, שיעמום, גזע, דת, ומיטות-נישואין. ובכל זה משולב חומר.